

DE GEBODEN

Tweede gebod van God: Zweer niet ijdel, vloek noch spot.

1. Het tweede gebod gebiedt aan den naam Gods de eer te geven, die hem toekomt; en tevens de beloften te volbrengen.

2. God verbiedt ons door het tweede gebod: 1° ijdel te zweren; 2° te vloeken; 3° te verwenschen; 4° de beloften te breken.

3. Eed doen of zweren is God tot getuige nemen van hetgeen men zegt of belooft.

4. Men kan zweren op drie manieren: 1° door *woorden*, bijvoorbeeld: ik doe eed, ik zweer; 2° door *teekenen*, bijvoorbeeld, de hand opheffen; 3° als men *schriftelijk* verklaart dat men eed doet.

5. Men zweert niet altijd als men de woorden uitspreekt, doch dan slechts als men met opzet God tot getuige neemt van hetgeen men zegt of belooft.

6. Als men zweert door de schepselen, dan ook neemt men God tot getuige, omdat men onrechtstreeks zweert door dengene die hen heeft geschapen. Zweren door den hemel, den donder, enz., is derhalve God tot getuige nemen.

7. Men zweert ijdel op drie manieren: 1° als men zweert tegen de waarheid; 2° als men zweert zonder noodzakelijkheid; 3° als men zweert te doen hetgeen kwaad is.

8. Zweren *tegen de waarheid*, die met eed bevestigen wat zij weten valsch te wezen of met eed eene belofte doen welke zij niet houden willen.

9. Tegen de waarheid zweren is steeds een zware zonde welke *meineed* genoemd wordt. Men bedrijft derhalve altijd eene doodzonde, als men met opzet zich aan een meineed schuldig maakt.

10. De meineed is eene doodzonde, omdat men God een ernstigen hoon aandoet hem tot getuige nemende van hetgeen valsch is.

11. Men mag nooit met eed bevestigen iets waaraan men twijfelt. Kan men de waarheid niet ontdekken, dan mag men ook niet zweren, uit vrees eenen meineed te begaan.

12. Wil men niet in gevaar verkeeren die zonde te bedrijven, dat men dan hoegenaamd niet zwere, noch bij zijn geloof, noch bij zijn geweten, noch bij de waarheid, noch op een andere wijze.

13. Eed doen *zonder noodzakelijkheid*, is zweren zonder daartoe verplicht te zijn of voor zaken van weinig belang.

14. Men zondigt zwerende zonder noodzakelijkheid, wijl men zich oneerbiedig jegens God gedraagt, hem tot getuige nemende voor eene zaak zonder belang.

15. Het is toegelaten te zweren in ernstige omstan-

digheden, bijvoorbeeld als men voor de rechtbank geroepen wordt.

16. Men moet dan zweren met diepen eerbied, voor doel hebbende God, die de waarheid zelve is, te vereeren.

17. Heeft men iets met eed beloofd, dan is men dubbel verplicht het te volbrengen. Men is daartoe *dubbel* verplicht, omdat men uit rechtvaardigheid zijne belofte houden moet, en tevens uit gotsdienstigheid volbrengen moet wat men beloofd heeft.

Uitleg der plaat.

18. Het *voornaamste onderwerp* dezer plaat stelt den meineed van den h. Petrus voor. Deze apostel met zijn goddelijken Meester het huis van den hoogepriester Caïphas binnegetreden zijnde, zette zich in de voorplaats neder om zich te verwarmen. Eene dienstmeid zag hem daar, en zeide aan de tegenwoordigen: « Deze was ook met Jezus von Nazareth. » Petrus bevestigde dan met eed dat hij « dien man » niet kende.

19. *Onder, rechts*, zien wij Jacob en Esaü. Deze laatste eens vermoeid van de jacht teruggekomen, smeekte zijnen broeder hem eenen schotel linzen te geven, welke hij voor zich zelve had voorbereid. Jacob stond dat toe, doch op voorwaarde dat Esaü hem onder eed zou beloven hem zijn eertsgeboorterecht af te staau. Esaü, de hand opheffende, zwoer, *zonder noodzakelijkheid*, wat Jacob hem vraagde en verloor zijn eerstgeboorterecht.

20. *Onder, links*, zijn zeven mannen onder de regeering van David om een geschonden eed van Saül aan het kruis gehecht. Jozua, van het land van Chanaan bezitnemende, hadden inwoners van Gabaon gezworen dat hun geen leed zou gedaan worden. Doch Saül Gabaonieten gedood hebbende, strafte God dien meineed het volk met een driejarigen hongersnood teisterende.

David vroeg den Gabaonieten hoe hij den hoon herstellen zou die hun aangedaan werd. Zij vergden dat men hun zeven der kinderen van Saül zou leveren. David volbracht hunnen wensch en, om Gods toorn te verzoenen, kruisigden zij hen op eenen berg.

21. Valt het soms voor dat men God hoort lasteren of vloeken, en men dat niet kan beletten, dan zegge men ten minste: *Geloofd zij Jezus Christus*.

Het is uiterst loffelijk vrome oefeningen te verrichten om de oneer welke God wordt aangedaan te herstellen.